

ทำไมเราต้องทำบุญ

บุญที่เราทำในชาตินี้ จะส่งผลให้เรามีอุปสรรคในการสร้างบารมีต่อไปในภพเบื้องหน้าอย่างสะดวกสบาย ง่ายดายกว่าการสร้างบารมีในชาตินี้ และบุญส่วนหนึ่ง จะไปตัดรอนแก้ไขวิบัติบาป ศักดิ์สิทธิ์ ที่เราดำเนินชีวิตผิดพลาดในชาติอดีตที่ผ่านมา นับชาติไม่ถ้วน นับเรื่องกันไม่ถ้วน รวมทั้งชาติปัจจุบันนี้ด้วย

ทำบาป ๑ ครั้ง ต้องชดใช้หลายครั้ง เราคงได้ยินคำว่า ๕๐๐ ชาติบ้าง ๑,๐๐๐ ชาติบ้าง ขึ้นอยู่กับว่า ทำหนักหรือเบา ทำกับใคร ถ้าทำบาปกับผู้มีศีลมีธรรม ก็เป็นกรรมหรือกรรมหนัก ถ้าทำกับผู้ไม่มีศีลไม่มีธรรมก็เป็นกรรมเบาบางลงมา เพราะฉะนั้น กระแสวิบากจึงสั้นยาวไม่เท่ากัน แล้วชาติหนึ่งทำตั้งหลายครั้ง หลายเรื่อง หลายคน ทำกับสัตว์บ้าง กับคนบ้าง กับผู้มีพระคุณบ้าง เพื่อนมนุษย์บ้าง วิบากกรรมเหล่านี้จะเป็นผังสำเร็จติดอยู่ตรงกลางกาย แล้วไม่สับสนด้วย มันเซตเรียงตัวเหมือนเซตโปรแกรมเครื่องไว้ ต้องทำอย่างนี้ ต้องเป็นอย่างนี้ อันไหนจะให้ผลก่อน อันไหนจะให้ผลหลัง อันไหนให้ผลยาว อันไหนให้ผลสั้น

บุญที่เราทำจะไปตรอนวิบากกรรมวิบากมาร คำว่า “ตัด” ไม่ใช่เหมือนเอามีดไปหั่น ไปตัด แต่มันจะเข้าไปขจัดวิบัติบาป ศักดิ์สิทธิ์ เช่น บาปกรรมที่จะทำให้เราไปเกิดเป็นผู้หญิงหรือเป็นกะเทย หรือมีโรคภัยไข้เจ็บร้ายแรง หรือตกทุกข์ได้ยาก เป็นต้น วิบากกรรมเหล่านี้ก็จะเบาบางเจือจางไป บางอย่างหนักก็เป็นเบา บางอย่างเบาก็เป็นหาย

แล้วก็เซตโปรแกรมใหม่ ให้เรามีรูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ คุณสมบัติ คือ รูปร่างทั้งสวย ทั้งหล่อ แข็งแรง อายุยืนยาว ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ หรือมีโรคน้อย มีทรัพย์สมบัติที่ได้อย่างสะดวกสบาย อย่างง่ายตาย คุณสมบัติก็มีความรู้ดี ความสามารถดี มีความประพฤติดี เจริญฉลาด มีลาภ ยศ สรรเสริญ สุข มรรคผลนิพพาน เป็นต้น

เพราะฉะนั้น บุญที่เราทำจะทำให้เรามีอุปการะในการสร้างบารมีในภพชาติเบื้องหน้า อีกส่วนหนึ่งจะไปแก้วิบากกรรมซึ่งวิบัติบาปศักดิ์สิทธิ์ติดมา ให้เป็นบุญศักดิ์สิทธิ์ไปแก้กัน

บุญเท่านั้นจึงจะไปขจัดบาปได้ ล้างบาปได้ และต้องทำด้วยตัวเองด้วย

๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗